

TISDAG DEN 16 JUNI
Endast tillgänglig för prenumeranter

Läs senare

NYHETER

Uppdaterad: 15 jun 2015 21:51. Publicerad: 15 jun 2015 21:03

0 kommentarer

Capios notering sluter cirkeln

Sophie Nachemson- Ekwall

Sankt Görans sjukhus i Stockholm drivs av Capio.

KRÖNIKA

I min Di-krönika den 10 februari i år önskade jag bland annat svenska folket att AP-fonderna skulle köpa stora aktieposter i sjukvårdsleverantören Capio.

Detta för att rädda legitimiteten hos det vinstdrivande aktiebolaget, driva på en sund öppenhet med fokus på hållbarhetsfrågor och bana väg för fler välfärdsföretag på börsen. Att välfärdssektor behöver långsiktiga ägare är många överens om.

Börsnoteringen av Capio ser nu ut att bli mer banbrytande än så.

Fyra långsiktiga investerare har åtagit sig att vara så kallade ankarinvesterar i Capio med 20 procent av kapitalet: familjen af Jochnicks investeringsbolag R12 Kapital, Fjärde AP-fonden, Swedbank Robur Fonder och Handelsbanken Fonder. Tillsammans tar de mer än halva emissionen.

Det blir en bekräftelse på hur en privat stiftelse, familjen af Jochnicks, med en placeringshorisont på 20–25 år numera kan få öppet stöd av svenskt institutionellt kapital. Det är i linje med Fjärde AP-fondens strategi att koncentrera sina investeringar på den svenska kapitalmarknaden.

Men framför allt överraskar agerandet från svenska bankägda aktiefonder. Även om de inte får lämna garantier om långsiktiga åtaganden, det skulle bryta mot fondlagstiftningen, så visar de att de har ett utrymme att ta ett längre och engagerat perspektiv på en del av det kapital som de förvaltar. Dessutom förstår de att utnyttja det.

Även Capios fackförening uttalar sitt positiva stöd till noteringen. Kevin Thompson, aktiv vänsterpartist och ordförande i Capios koncernfackliga råd, säger att noteringen är en förutsättning för att Capio ska kunna behålla verksamheter i flera länder, vilket möjliggör för bolagsgruppen att utvecklas långsiktigt, erbjuda högkvalitativ sjukvård och stärka vad han beskriver som goda arbetsförhållanden för personalen. Alternativet hade alltså varit styckning.

Det är intressantperspektivet när det fungerar som bäst, förkroppsligat i en styrelse tillsatt av riskkapitalister, en företagsledning som inte verkar ha sålt sin själ via höga ersättningsprogram och facklig samverkan över landgränserna.

Kapitalmarknaden har också förändrats. När Capio köptes ut från börsen 2006 saknades både en långsiktig ägare och institutioner som kunde värja sig när köparna hotade om avnotering och utsvältning av minoritetsaktieägarna, en lapsus som har smugit sig in i aktiebolagslagen när den skrevs om i samband med EU-medlemskapet.

Med Capio på börsen igen är dessutom cirkeln sluten kring de tre fallstudier som var stommen i min avhandling kring fientliga bud och bolagsstyrning. Det Skandia som köptes av Old Mutual har delvis köpts tillbaka och Skandia har blivit ett ömsesidigt bolag med direktinflytande av pensionspararna. Det delstatskontrollerade tyska Volkswagen svalde Scania och introducerade tysk bolagsstyrning med stark facklig representation.

Bara Capio kom åter till Stockholmsbörsen – men med en helt ny ambition i ägarkretsen.

Sophie Nachemson-Ekwall
sophie.nachemson-ekwall@hhs.se

DELA ARTIKEL

Facebook Twitter